C U R T E A D E A P E L B Ă L Ț I

Dosarul nr.4r-52/24 Prima instanţă: Judecătoria Bălți, sediul Central

Judecător: Natalia Foma

D E C I Z I E
În numele Legii

20 februarie 2024 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Dumitru Puşca
Judecătorii Ruslana Burdeniuc, Angela Revenco

a examinat în ordine de recurs, recursul contravenientei Frunza Larysa, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20.11.2023, adoptată în cauza contravenţională în privința lui Frunza Larysa învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art.357 alin.(1) Cod contravențional,

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,

a c o n s t a t a t:

La 20.09.2023, de către agentul constatator din cadrul IP Bălți, Svetenco Maxim, a fost întocmit în privința lui Frunza Larysa, procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 032853, prin care aceasta a fost sancționată în baza art. 357 alin. (1) din Codul contravențional, la amendă în mărime de 9 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 450 lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, la 13.09.2023, ora 22.00-23.00, aflându-se la domiciliu pe adresa mun. *****, după orele 22.00, tropăia, bocănea cu ceva pe timp de noapte, astfel a tulburat liniștea nocturnă.

La 02.10.2023 contravenienta Frunza Larysa a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 032853 din 20.09.2023, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Bălți, Svetenco Maxim, și a solicitat admiterea contestației, cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20.11.2023 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația înaintată de Frunza Larysa, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 032853 din 20.09.2023, prin care Frunza Larysa a fost supusă răspunderii contravenţionale conform art. 357 alin. (1) Cod contravenţional.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond aceasta în termen, a fost contestată cu recurs de către contravenienta Frunza Larysa, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20.11.2023, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care contestația depusă de Frunza Larysa să fie admisă, cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 20.09.2023, din motiv că Frunza Larysa nu a comis fapta incriminată ei.

În motivarea recursului a invocat următoarele motive:

- cauza dată a fost examinată superficial, fără a lua în consideraţie cele menţionate de contravenientă în apărare, şi anume faptul că de către agentul constatator nu au fost prezentate careva probe pertinente şi concludente prin care s-ar demonstra că era careva zgomot din apartamentul lui Frunza Larysa şi dacă zgomotul din apartamentul lui Frunza Larysa depăşea normativele admise de emitere a zgomotului şi a vibraţiei, după cum prevede Hotărîrea Guvernului nr.181/2019 din 15.03.2019, unde sunt descrise foarte clar nivelul zgomotului admisibil pe perioada de zi, precum şi după ora 22:00;

- ca urmare a celor arătate mai sus, raportat la probele aduse de agentul constatator, consideră că au fost încălcate prevederile art. 5 şi 7 din Codul contravenţional;

- în asemenea circumstanţe, fără un probatoriu corect cu măsurarea zgomotelor, dacă acestea sunt în genere, consideră că nu poate să fie declarată vinovată Frunza Larysa de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 357 Cod contravenţional;

- menţionează că vecina sa, *****, intenționat scrie aceste plângeri şi văzând că contravenienta este pedepsită fără ca agentul constatator să acumuleze careva probe şi fără careva eforturi din partea ei, ultima cheamă poliţia foarte des, astfel fiind întocmite pe numele contravenientei mai multe procese-verbale cu privire la contravenţie, şi până când instanţele de judecată vor tolera şi nu vor casa aceste procese-verbale care nu au nici un suport probatoriu, atunci acţiunile abuzive a lui ***** nu vor înceta. Totodată menţionează că ***** apelează la 112 chiar şi când ea nu este acasă şi este plecată peste hotare;

- consideră că pentru a înceta aceste acţiuni ilegale din partea lui *****, pur şi simplu trebuie clarifiacată situaţia şi nu trebuie de tolerat şi de menţinut procesele-verbale cu privire la contravenţie care nu au careva probe în a demonstra vinovăţia contravenientei.

Procedura înștiințării legale în instanța de recurs a fost executată (f.d.29-30).

Potrivit prevederilor art.471 alin. (1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Alin. (2), instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Asupra recursului declarat au depus referințe victima ***** și avocatul Valentina Moruz în interesele victimei *****, prin care își exprimă dezacordul cu recursul declarat de contravenientă, considerând hotărârea primei instanțe ca fiind legală și întemeiată, fiind pe deplin demonstrată vinovăția contravenientei Frunza Larysa în comiterea contravenției, din care considerente solicită respingerea recursului ca fiind neîntemeiat și menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

Verificând argumentele invocate în recurs prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de contravenienta Frunza Larysa urmează a fi admis, cu casarea hotărârii și pronunţarea unei hotărâri noi din următoarele considerente.

Instanța de recurs menționează, că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

Conform art. 473 alin.(1) pct. 2) lit. b) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului.*

Potrivit art. 462 alin.(1) Cod contravenţional, *hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.*

Lecturând actul judecătoresc contestat și ținând cont de prevederile normelor citate supra, Colegiul reține în calitate de temei pentru casarea hotărârii judiciare faptul, că soluția instanței este una neîntemeiată, bazată pe examinarea superficială a cauzei, aprecierea eronată a probelor și stabilirea greșită a circumstanțelor din speță.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 032853 din 20.09.2023 Colegiul atestă că, Frunza Larysa este învinuită de către agentul constatator pentru faptul că la 13.09.2023, ora 22.00-23.00, aflându-se la domiciliu pe adresa mun. *****, după orele 22.00, tropăia, bocănea cu ceva pe timp de noapte, astfel a tulburat liniștea nocturnă, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 9 unități convenționale, ceea ce constituie 450 lei.

Contravenienta Frunza Larysa, nefiind de acord cu procesul-verbal sus-indicat, a depus contestație.

În conformitate cu prevederile art.10 Cod contravențional al RM, constituie contravenţie fapta-acţiunea sau inacţiunea-ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Potrivit prevederilor art. 21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin.2 al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

Conform art.425 alin. (1) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Alin.(2), în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză”.

Norma reglementată de art. 357 alin. (1) Cod contravenţional, incriminează: *tulburarea liniştii în timpul nopţii, de la ora 22 până la ora 7, inclusiv prin cântare cu voce ridicată, semnalizare acustică, folosire cu intensitate auditivă a aparatajului audiovizual în locuinţe sau în locuri publice, alte acţiuni similare,* însă la caz, circumstanţele faptice invocate, nu se confirmă prin înscrisuri probatorii de rigoare.

Instanţa remarcă că contravenţia dată este una materială şi se consideră consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile.

Totodată, latura subiectivă a contravenţiei se manifestă prin vinovăţie intenţionată, deoarece făptuitorul înţelege că prin acţiunile sale, exercită un drept legitim sau presupus în mod arbitrar şi prin încălcarea ordinii stabilite, şi prin aceasta cauzează daune drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, şi doreşte săvârşirea acestor acţiuni, dorind sau admiţând survenirea urmărilor prejudiciabile.

Astfel, Colegiul reiterează că la caz în acţiunile cet. Frunza Larysa nu se regăseşte atât latura obiectivă, cât şi latura subiectivă a contravenţiei prevăzute la art.357 Cod contravenţional, or făptuitorul nu a cauzat tulburarea liniştii în timpul nopţii, iar probele prezentate nu dovedesc că anume Frunza Larysa la 13.09.2023, ora 22.00-23.00, a tulburat liniștea în mun. *****.

Mai mult ca atât, individualizarea faptei contravenţionale la caz este una generică, care nu reflectă explicit modalitatea prin care se pretinde că Frunza Larysa a tulburat liniştea publică, aşa cum, în felul în care se incriminează ”*topăia, bocănea cu ceva pe timp de noapte*”, nu rezonează cu norma legală incriminată.

Deci, simpla înscriere a prevederilor art.357 alin. (1) Cod contravențional, fără a evidenția elemente de fapt de natură a o individualiza, nu întrunește cerințele de legalitate a acestuia, iar o prezentare generală, lipsită de conținut a faptei, echivalează cu lipsa acesteia și atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Din conținutul prevederilor normei sus-citate se desprinde, că agentul constatator urmează să realizeze o descriere în concret a contravenției, cu specificarea acțiunii/inacțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor de natura a reda faptei un caracter contravențional, întrucât rațiunea instituirii acesteia a fost de a permite instanței cercetarea legalității procesului verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice, precum și a echității sancțiunii aplicate.

Totodată, Colegiul penal reține că temei de inițiere a procedurii contravenționale cu finisarea și întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție au servit apelul telefonic de la ***** precum că pe bul. Eminescu 1 în ap. 36 e gălăgie, și raportul depus de agentul constatator al IP Bălți Svetenco Maxim la data de 14.09.2023.

În atare situație, Colegiul reține în mod indubitabil faptul că agentul constatator la cercetarea și administrarea întregului set probatoriu nu a ținut cont de stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei, or apelul telefonic și prezența agentului constatator la fața locului întru executarea atribuțiilor de serviciu, nu constituie în sine stabilirea nemijlocită a prevederilor art.14 Cod contravențional, adică vinovăția lui Frunza Larysa.

Sub acest aspect, Colegiul menționează că nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii, nu este în drept de a considera, că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

În desfășurarea acestui fapt, Colegiul subliniază că din apelul telefonic a victimei ***** nu este clar dacă volumul gălăgiei de la vecina de sus a tulburat liniștea publică, or în dovedirea acestui fapt sunt necesare inclusiv date obiective întocmite de către organele de resort unde să fie stabilit clar că sunetul provenit din apartamentul cu nr. 36 influențează sau nu nivelul de presiune sonoră în zona imediată apropierii lui.

Prin urmare, Colegiul reține că agentul constatator odată ce s-a prezentat la fața locului pentru investigarea acestui caz urma să se expune clar asupra existenței legăturii cauzale privitor la supunerea răspunderii contravenționale a lui Frunza Larysa în raport cu pretinsa învinuire, or conform materialelor cauzei, nu există nici o dovadă clară precum că sunetul produs a depăşit limitele zgomotului admisibil în spațiul public.

De rând cu acest fapt, Frunza Larysa neagă comiterea faptei incriminate, iar agentul constatator nu a prezentat careva probe admisibile, concludente şi pertinente în corespundere cu prevederile art. 425 Cod contravenţional, ce ar susţine faptele constatate în procesul verbal şi ar combate argumentele expuse în prezenta contestație, iar în aceste împrejurări Colegiul penal nu poate admite vinovăția presupusului subiect activ or, procesul verbal cu privire la contravenţie nu este susţinut de careva probe, iar constatările agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu au un caracter absolut şi nu sunt suficiente pentru a fi puse la baza învinuirii aduse contravenientei, drept urmare toate aceste disensiuni crează dubii rezonabile în ceea ce priveşte temeinicia vinovăţiei contravenientei, dubii de care profită aceasta.

Totodată, Colegiul reiterează că explicaţiile victimei ***** și a martorilor ***** și ***** nu sunt suficiente întru confirmarea învinuirii aduse, or sunt o opinie subiectivă, expusă de persoane care nu sunt experţi în domeniu.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În raport cu cele expuse mai sus, reieşind din normele generale a dreptului procesual-penal, raportate la normele dreptului procesual contravenţional, instanţa de judecată are un rol neutru în proces şi nu se manifestă în favoarea unei părţi, respectiv, instanţa de judecată este obligată să judece cauza în limitele învinuirii formulate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, care este asimilat cu rechizitoriul formulat în privinţa persoanei puse sub învinuire într-un proces penal.

În sensul jurisprudenţei CEDO raportată la cauza contravenţională, (Hotărîrea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, p. 79), rechizitoriul (raportat la speţa dată - procesul-verbal cu privire la contravenţie) joacă un rol crucial în procesul penal (contravenţional) şi din momentul elaborării acestuia inculpatul este în mod oficial înştiinţat cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce i se aduc.

Instanţa se bazează şi pe art. 6 pct. 3 CEDO, care prevede dreptul garantat la un proces echitabil şi Hotărârea Curţii Europene pe cauza Ziliberberg vs Moldova şi Rusu vs Moldova, unde este specificat, că odată ce contravenţiei i se comportă un caracter penal, ea urmează a fi examinată în raport cu cerinţele procesului penal, ce prevede criterii de calitate: accesibilitate, previzibilitate şi claritate.

Potrivit prevederilor art.6 alin.(3) lit.a) CEDO: "Orice acuzat are în special, dreptul: - să fie informat în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa.", prin urmare instanţa, menţionează că în hotărîrea Adrian Constantin vs. Romania din 12-04-2011, Curtea Europeană a subliniat rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului, recunoaşte dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci şi cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale (a se vedea si Hotărîrea Pelisser şi Sassi vs. Franţa), astfel informarea precisă şi completă reprezintă o condiţie esenţială pentru a se asigura echitatea procedurilor.

În succederea raţionamentelor enunţate supra, Colegiul denotă faptul că, rigurozitatea dispoziţiilor legale privind sesizarea instanţei impune, ca **învinuirea să fie clară, concretă şi previzibilă,** deoarece instanţa de judecată are obligaţia să se pronunţe asupra faptei reţinute în sarcina inculpatului (contravenientului) în limitele determinate prin rechizitoriu (proces-verbal cu privire la contravenţie).

Prin prisma celor expuse mai sus, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenţiei nu este susţinut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit, precum şi din cauza că în cadrul acumulării probelor nu şi-au găsit confirmare afirmaţiile agentului constatator, iar petiţionarul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susţine temeinicia procesului-verbal fără a indica prezumţia de nevinovăţie instituită de art.6 a Convenţiei.

Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare la contravenţii sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanţiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţiei (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Cu respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei şi a egalităţii armelor impuse de exigenţele art.6 din CEDO precum şi a principiului contradictorialităţii şi al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părţi de a propune probe instanţei. Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.

Ori conform prevederilor art. 375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. *Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri*. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Totodată, potrivit practicii CEDO *(hotărîrea pronunţată în cauza Salabiaku c. Franţei şi cauza Anghel c. României),* Curtea a statutat și faptul că prezumțiile de fapt și de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora și în materia contravențională pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ținînd cont de gravitatea mizei și prevăzînd drepturile apărării. Prin urmare, prezumția de nevinovăție a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu are un caracter absolut, prezumția de veridicitate putînd opera pînă la limita la care prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvîrșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal. Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că în cauza *(Ozturk vs. Germania)* și cauza *(Anghel vs. României)*, Curtea a statuat că mențiunile agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului-verbal.

Astfel, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenţiei nu este susţinut de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenienta respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susţine temeinicia procesului-verbal fără a se încălca prezumţia de nevinovăţie instituită de art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Or, potrivit practicii CEDO în cauze referitoare la contravenţii

sunt aplicabile prevederile art.6 din CEDO, cu toate garanţiile conferite de acesta, contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţie *(cauza Anghel c. României)*, sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Colegiul penal atestă că instanţa judecătorească nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

Contravenienta Frunza Larysa nu recunoaşte învinuirea incriminată, iar careva probe în susţinerea învinuirii înaintate instanței nu i-au fost prezentate.

La fel, în *cauza Anghel vs Romania*, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenientul într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalităţii părţilor şi a armelor în proces.

Conform art.7 Cod contravenţional al RM, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În atare circumstanțe, Colegiul urmează să supună aprecierii procesul-verbal cu privire la contravenție din 20.09.2023, care stabilește vinovăția contravenientei, și recursul acesteia, care neagă săvârșirea faptei incriminate. Respectiv, Colegiul dispune de câte o probă „pro” (procesul-verbal cu privire la contravenție) și „contra” vinovăției contravenientei (declaraţiile contravenientei expuse atât în contestaţie, cât și în recursul declarat), iar potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional al RM toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional.

În acest sens, Colegiul reține că contravenienta Frunza Larysa în recursul declarat a menționat că nu a comis fapta incriminată, în acest sens agentul constatator nu a prezentat careva probe pertinente și concludente ce ar susține cele relatate în procesul-verbal cu privire la contravenție și ar combate argumentele contravenientei. Or, în situația în care contravenienta neagă acuzațiile aduse, iar agentul constatator nu a putut prezenta instanței careva probe pertinente și concludente în susținerea învinuirii aduse, nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Conform art.461 alin.(1) Cod contravenţional al RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravenţional al RM, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

Astfel, raportând normele materiale și procesuale menționate mai sus şi având în vedere prezumţia de nevinovăţie de care se bucură contravenienta potrivit legislaţiei naţionale şi internaţionale, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, Colegiul reţine că contravenienta nu se face vinovată de săvîrşirea contravenţiei imputate, din care considerente va admite recursul declarat de Frunza Larysa cu casarea hotărârii instanței de fond admiterea contestației și încetarea procesului contravențional în privința lui Frunza Larysa în baza art.357 alin.(1) Cod contravențional din lipsa faptului contravenției.

În conformitate cu art.473 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod contravenţional, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,

decide:

Admite recursul contravenientei **Frunza Larysa**, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20.11.2023, hotărâre care se casează cu emiterea unei hotărâri noi după cum urmează:

Admite contestația înaintată de Frunza Larysa împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr.MAI06 032853 și deciziei de sancționare din 20.09.2023.

Încetează procesul contravențional în privința lui Frunza Larysa în baza art.357 alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Dumitru PUŞCA

Judecătorii Ruslana BURDENIUC

Angela REVENCO